

Δανιήλ κεφ. 3

Οι Τρεῖς Παῖδες στό καμίνι

Θυμάστε, παιδιά, ποιά ἱστορία εἶπαμε τήν προηγούμενη φορά στό κατηχητικό μας;... Πολύ σωστά! Τήν ἱστορία τοῦ Δανιήλ καί τῶν φίλων του, πού ἦταν αἰχμάλωτοι στή Βαβυλώνα.

Ποίος θυμᾶται τό ποίημα πού μάθαμε;

**«Ὁ Δανιήλ καί οἱ Τρεῖς Παῖδες
δοξάστηκαν στή Βαβυλώνα
κι ἔμειναν παράδειγμα
νησιείας στόν αἶώνα».**

Ὁ Δανιήλ καί οἱ τρεῖς νέοι βρέθηκαν αἰχμάλωτοι στή Βαβυλώνα, ἀλλά κατάφεραν τελικά νά γίνουν σπουδαῖοι ἀξιωματοῦχοι τοῦ βασιλιᾶ. Πῶς δοξάστηκαν τόσο πολύ; Ὁ Θεός τούς εὐλόγησε γιατί τήρησαν τήν ἐντολή τῆς νησιείας. Καί τούς προστάτεψε μέ ἕναν θαυμαστό τρόπο καί τούς δόξασε ἀκόμη περισσότερο, ὅπως θά δοῦμε σήμερα, γιατί σέβονταν τόν Θεό.

Άγιογραφική διήγηση

Τά χρόνια περνοῦσαν καί οἱ τέσσερις νέοι ἐργάζονταν στό παλάτι μέ πολλή ὄρεξη καί σοφία. Ὁ βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ τούς ἐκτιμοῦσε ὄλο καί περισσότερο. Μάλιστα στόν ἕναν ἀπ' αὐτούς, στόν Δανιήλ, ἔδωσε τήν πρώτη θέση, τόν ἔκανε -θά λέγαμε- πρωθυπουργό, καί τόν ἐμπιστευόταν πολύ.

Ὁ βασιλιάς ἀποκτοῦσε μέρα μέ τή μέρα ὄλο καί πιά μεγάλη δόξα καί τό κράτος του γινόταν ἀπέραντο. Ἐχοντας ὅμως τόση δόξα ὑπερηφανεύτηκε. Πίστεψε ὅτι δέν εἶναι σάν τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Νόμιζε πώς ἦταν θεός. Ξέρετε ἐκεῖνα τά χρόνια οἱ περισσότεροι ἀνθρώποι πίστευαν σέ πολλούς θεούς. Εἶχαν ξεχάσει πώς μόνο ἕνας εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, αὐτός πού δημιούργησε τόν οὐρανό καί τή γῆ καί ὄλον τόν κόσμο. Ὁ βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ, λοιπόν, ἤθελε ὄλοι οἱ ἀξιοματικοί καί ὁ λαός του νά τόν παραδέχονται γιά θεό τους.

Κάλεσε τότε ἕναν σπουδαῖο γλύπτη, ἕναν τεχνίτη πού κάνει ἀγάλματα, καί τοῦ ζήτησε νά κατασκευάσει ἕνα ἄγαλμα πού θά ἔδειχνε τόν ἴδιο τόν Ναβουχοδονόσορ. Τό ἄγαλμα θά ἦταν τεράστιο, πανύψηλο καί γεμάτο ἀπό χρυσάφι. Μέ ἀνυπομονησία παρακολουθοῦσε τήν κατασκευή του καί καμάρωνε γιά τόν ἑαυτό του, πού φαινόταν ἀκόμα πιά σπουδαῖος μέ τό τεράστιο αὐτό ἄγαλμα καί τή λάμψη τοῦ χρυσοῦ.

Ὅταν τελείωσε τό ἄγαλμα, θέλησε νά κάνει μία μεγάλη γιορτή γιά νά τό παρουσιάσει. Κάλεσε ὄλους τούς ἀξιοματούχους τοῦ βασιλείου του. Εἰδοποίησε σπουδαίους μουσικούς νά ἔρθουν μέ τά ὄργανά τους, γιά νά παίξουν μουσική στή γιορτή.

Ὅλα στολίστηκαν στή μεγάλη πεδιάδα ὅπου εἶχε στηθεῖ τό ἄγαλμα (βλ. «Ἡ Βίβλος», σ. 316-317). Ἀπό τίς ἄμαξες κατέβαιναν λαμπροφορεμένοι στρατηγοί καί ἀξιοματοῦχοι ἀπό ὄλα τά μέρη τοῦ βασιλείου. Καμαρωτός καί χαρούμενος ἐμφανίστηκε κάποια στιγμή

καί ὁ ἴδιος ὁ βασιλιάς. Ὅταν ἔφτασε στόν θρόνο πού τοῦ εἶχαν στή-
σει γιά τήν περίσταση, ἤχησε δυνατά μία σάλπιγγα, γιά νά σωπά-
σουν ὅλοι καί νά ἀκουστεῖ ἡ διαταγή του.

Μόλις ἔγινε ἀπόλυτη ἡσυχία, ὁ κήρυκας τοῦ βασιλιᾶ φώναξε
μέ βροντερή φωνή: «Ακοῦστε ὅλοι ἐσεῖς πού εἶστε ἐδῶ ἀπό ὅλους
τούς λαούς καί τίς φυλές τοῦ βασιλείου! Μόλις ἀκούσετε τόν ἦχο
πού θά βγάλουν οἱ σάλπιγγες καί τά ἄλλα μουσικά ὄργανα, θά πέ-
σετε ὅλοι κάτω νά προσκυνήσετε τή χρυσή εἰκόνα τοῦ βασιλιᾶ. Ἄν
κάποιος τολμήσει νά μήν πέσει νά τήν προσκυνήσει, θά τόν ρί-
ξουμε ἀμέσως στό καμίνι πού ἤδη καίει». Θά τόν ἔριχναν δηλαδή
σ' ἕναν τεράστιο φουῖρνο.

Ἔτσι καί ἔγινε. Μόλις ἀκούστηκε ὁ ἦχος, ὅλοι ἔπεσαν νά προσ-
κυνήσουν... Ὅλοι; Ὅχι, παιδιά! **Τρεῖς νέοι, οἱ Τρεῖς Παῖδες** πού
τούς γνωρίσαμε, **δέν ἔσκυψαν, δέν προσκύνησαν!** Σέβονταν τόν
βασιλιά, ἀλλά δέν μπορούσαν νά τόν λατρέψουν σάν θεό. **Ἔνας
εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός καί αὐτόν μόνο προσκυνοῦσαν.** Κάποιοι
ὅμως ἀξιωματοῦχοι πού σέκονταν κοντά τους καί τούς ζήτησαν γιά
τή θέση τους στό παλάτι, βιάστηκαν νά τό προφτάσουν στόν βασιλιά:
«Βασιλιά μου, εἶναι ἐδῶ κάποιοι Ἰουδαῖοι, πού ἐσύ μάλιστα τούς
ἔδωσες καί σπουδαῖες θέσεις, ἀλλά αὐτοί δέν σεβάστηκαν τή δια-
ταγή σου. Εἶναι ὁ Ἀνανίας, ὁ Ἀζαρίας καί ὁ Μισαήλ. Αὐτοί οὔτε τούς
θεούς μας λατρεύουν οὔτε τό ἄγαλμά σου προσκύνησαν».

Ὅργιστηκε πολύ ὁ βασιλιάς καί διέταξε νά τούς φέρουν μπροστά
του. Οἱ τρεῖς νέοι στάθηκαν πολύ ψυχραῖμοι. Ἦξεραν ὅτι ἔκαναν
τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί δέν ἀνησυχοῦσαν.

Ὁ Ναβουχοδονόσορ τούς ρώτησε ἄν εἶναι ἀληθινές οἱ κατηγο-
ρίες. Καί ἐπειδή νόμιζε πώς δέν θά τολμοῦσαν νά ἀντισταθοῦν
μπροστά του, τούς ζήτησε νά προσκυνήσουν ἐκείνη τή στιγμή τό
ἄγαλμα. «Ἄν δέν προσκυνήσετε, θά σᾶς ρίξω στό καμίνι! Καί μή νο-
μίσετε ὅτι ὑπάρχει κανεῖς θεός πού νά μπορεῖ νά σᾶς γλυτώσει ἀπό
τά χέρια μου!», φώναξε θυμωμένος.

Οί τρεῖς νέοι ἄφοβα τοῦ ἀπάντησαν: «Μάθε, βασιλιά, πώς **ἐμεῖς μόνο ἕναν Θεό λατρεύουμε καί προσκυνοῦμε**. Αὐτός μπορεῖ νά μᾶς γλυτώσει, ἂν θέλει, καί ἀπό τό καμίνι καί ἀπό τά χέρια σου».

Ἄγριεμένος ὁ βασιλιάς διέταξε νά τούς δέσουν καί **νά τούς ρίζουν στό καμίνι** (βλ. «*Ἡ Βίβλος*», σ. 318-319). Καί γιά νά μή μείνει τίποτα ἀπ' αὐτούς, εἶπε νά βάλουν ἐπτά φορές περισσότερα ζύλα, γιά νά φουντώσει ἡ φωτιά.

Ὁ Θεός ὅμως, παιδιά, δέν ἄφησε τά παλληκάρια του. Θέλοντας νά δώσει κι ἕνα μάθημα σ' αὐτούς πού μισοῦσαν τούς πιστούς νέους, ἔκανε τό θαῦμα Του. Οἱ τρεῖς νέοι δέν ἔπαθαν τίποτε. Τί παράδοξο! **Οἱ φλόγες δέν τούς ἄγγιζαν**. Περιπατοῦσαν ἐλεύθεροι καί ὕμνοῦσαν τόν Θεό. Τί συνέβη; **Ὁ Θεός ἔστειλε ἕναν ἄγγελό Του μέσα στό καμίνι καί προσάτεψε τά τρία παλληκάρια**. Κι ὄχι μόνο δέν κήκαν, ἀλλά ὁ ἄγγελος στεκόταν ἀνάμεσά τους, τούς δρόσιζε καί ἔνιωθαν εὐχάριστα μέσα στό φοβερό καμίνι.

Ὁ Ναβουχοδονόσορ ἄκουσε τούς ὕμνους καί πλησίασε νά δεῖ τό παράξενο φαινόμενο. Καί τότε εἶδε τούς νέους ἀλλά καί... τόν ἄγγελο! «Τρεῖς δεμένους δέν ἔριξα ἐγώ μέσα στό καμίνι; Τώρα τούς βλέπω λυμένους καί χωρίς νά ἔχουν πάθει τίποτα ἀπό τή φωτιά! Βλέπω ὅμως κι ἕναν τέταρτο μέσα, πού τό πρόσωπό του μοιάζει θεϊκό!». Θαυμάζοντας τό γεγονός φώναξε στούς νέους: «Ανανία, Ἄζαρία καί Μισαήλ, ἐσεῖς πού εἶστε δοῦλοι τοῦ ὑψιστου Θεοῦ, βγεῖτε ἔξω!».

Οἱ τρεῖς νέοι βγήκαν ἀπό τό καμίνι καί ὁ βασιλιάς ὄχι μόνο τούς ζαναπήρε κοντά του, ἀλλά **πίστεψε καί δόξαζε τόν ἀληθινό Θεό, πού ἔστειλε τόν ἄγγελό του γιά νά τούς προστατέψει**.

Ὁ φύλακας ἄγγελος

Γιὰ ἄλλη μία φορά, παιδιά, καμαρώσαμε τούς Τρεῖς Παῖδες*. Ποιά ἐντολή τοῦ Θεοῦ τώρα ἤθελαν νά ἐφαρμόσουν, παρόλο πού κινδύνευε ἡ ζωή τους; Νά μή λατρέψουν ἄλλο Θεό. Μέ ποιόν τρόπο ὁ Θεός τούς φύλαξε μέσα στή φωτιά; **Ἔστειλε τόν ἄγγελό Του. Αὐτός τούς προστάτεψε καί τούς φύλαξε.**

➔ Ποῦ βρίσκονται, παιδιά, οἱ ἄγγελοι;
Στόν οὐρανό, κοντά στόν Θεό. Εἶναι οὐράνιες ὑπάρξεις, ἀόρατες.

➔ Πότε ἔρχονται κοντά μας καί γιατί;

ἽΟταν τούς στέλνει ὁ Θεός, **γιά νά μᾶς φυλάγουν ἢ γιά νά φέρουν κάποιο μήνυμα τοῦ Θεοῦ σούς ἀνθρώπους**, ὅπως ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ φανέρωσε σήν Παναγία ὅτι θά γεννήσει τόν Χριστό.

➔ Ἀλήθεια, ξέρετε ὅτι **τό κάθε παιδί ἔχει τόν δικό του ἄγγελο**; Ὁ Χριστός **μᾶς τόν ἔδωσε ὅταν βαπτιστήκαμε, γιά νά εἶναι ὁ φρουρός μας, ὁ προστάτης μας**. Μπορεῖ νά μὴν τόν βλέπουμε μέ τά μάτια μας, γιατί λίγες φορές οἱ ἄγγελοι ἐμφανίζονται, ἀλλά εἶναι δίπλα μας. Μποροῦμε νά ζητᾶμε τή βοήθειά του, νά τοῦ μιλοῦμε. Κι αὐτός μᾶς ἀκούει. Ὅσες φορές προσπαθοῦμε νά κάνουμε τό καλό, αὐτός μᾶς δίνει δύναμη, χαίρεται μαζί μας καί μᾶς καμαρώνει.

Τόν ἄγγελό μου ἔχω γιά φρουρό.

Ἀλήθεια, τί νά φοβηθῶ;

(Ἄν ἡ πλειοψηφία τῶν παιδιῶν εἶναι τῆς Γ' τάξης, μπορούμε νά προσθέσουμε καί τά ἀκόλουθα).

Οἱ ἄγγελοι γιορτάζουν σίς **8 Νοεμβρίου**. Εἶναι χωρισμένοι σέ 9 ὁμάδες, σά **9 τάγματα** τῶν ἀγγέλων. Ὀνομαστικά γνωρίζουμε τούς ἀρχαγγέλους **Μιχαήλ** καί **Γαβριήλ**. Οἱ εἰκόνες τους βρίσκονται σέ κάθε ναό, σίς δύο πόρτες τοῦ ἱεροῦ.

Υπάρχουν και πολύ όμορφες προσευχές προς τους αγγέλους, που μπορούμε να τις μάθουμε και να τις λέμε. Ξέρετε καμιά;...

(Προτεινόμενο τραγούδι: «Προσευχή μικροῦ» ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Α΄», σ. 282).

**Ἄγγελε φύλακα, προσάτη,
μέ τά φτερά σου τ' ἀνοιχτά,
ἔλα σὸν ὕπνο μου καί σάσου
στό προσκεφάλι μου σιμά!**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες: α) οἱ Τρεῖς Παῖδες,
β) ὁ φύλακας ἄγγελος.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.

* Ὑποσημείωση: Ἄν ρωτήσουν τά παιδιά γιά τόν Δανιήλ τί ἔκανε, θά ἀπαντήσουμε πῶς ἴσως ἔλειπε σέ κάποια ἀποστολή τοῦ βασιλιᾶ καί δέν βρισκόταν μέ τούς τρεῖς νέους ἐκείνη τή μέρα. Ἴσως καί νά ἀπέφυγαν νά καταγγείλουν τόν Δανιήλ, λόγῳ τῆς μεγάλης εὐνοίας τοῦ βασιλιᾶ στό πρόσωπό του.